

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.027/2026/8.

A felperes: Felperes1

(cím2)

A felperes képviselője: Kummer Ügyvédi Iroda

(cím6;

ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd))

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

(cím5.;

ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

Az ügy tárgya: jóhírnév megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

26.P.20.232/2025/7.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 8. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 76.200,- (hetvenhatezer-kettőszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, fizessen meg az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül 144.000,- (száznegyvennégyezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

Az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát vagy adóazonosító jelét.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a Párt1 alapításától kezdődően 2020. elejéig annak pártigazgatója volt, 2023. nyaráig pedig az országos választmány elnöke. Az alperes az üzemeltetője a www.hirportal1.hu portálnak, amely Város1 és vonzáskörzetének ismert és olvasott online napilapja, a Hírlap1 online megfelelője. 2022. június 14. napján az online felületen cikk jelent meg „Elhagyhatja a Párt1ot a bukott politikus1” címmel. A cikk egyebek mellett tartalmazza, hogy „Lapunk úgy tudja a feljelentésről Felperes1 választmányi elnök beszélte le Politikus1ot, mondván, a Párt1nak nem feltétlen lenne előnyös, hogy pénzügyi visszaélések miatt indítana nyomozást a rendőrség.” A cikk kitér arra, hogy Politikus1 egy elnökségi ülésen kilátásba helyezte, hogy hűtlen kezelés miatt fel fogja jelenteni a párt alelnökét, azonban a lap információi szerint feljelentés nem érkezett és ezzel összefüggésben rögzítették, hogy értesülésük szerint a feljelentésről jelen per felperese beszélte le a párt elnökét.

[2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu portálon 2022. június 14-én „Elhagyhatja a Párt1ot a bukott politikus1” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, hogy a felperes le akarta beszélni politikus1t egy, a Párt1 pártalapítványánál történt pénzügyi visszaélés miatti feljelentés megtételéről. Kérte az alperes kötelezését az elégtételadás körében arra, hogy az elkövetett jogsértés miatt 15 napon belül magánlevélben fejezze ki a sajnálkozását a felperes felé az alábbi tartalommal: „Tisztelt Felperes1 Úr! 2022. június 14-én a [hirportal1.hu](http://www.hirportal1.hu) portálon »Elhagyhatja a Párt1ot a bukott politikus1« címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk önről, hogy lebeszélte politikus1t egy a Párt1 pártalapítványánál történt pénzügyi visszaélés miatti feljelentés megtételéről. Ezzel megsértettük a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, amely miatt ezúton bocsánatot kérünk öntől!” A felperes kérte továbbá az alperes kötelezését 600.000,- Ft sérelemdíj, és ezen összeg után 2022. június 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

[3] A felperes előadta, hogy az alperes valótlan állítást közölt róla, miszerint tudomása volt egy pénzügyi visszaélésről a Párt1 pártalapítványánál, de ennek ellenére lebeszélte arról a Párt1 elnökét, hogy feljelentést tegyen, így hozzájárult egy bűncselekmény-gyanús eset eltussolásához. Ez a valótlanosság a felperes társadalmi megítélését súlyosan rombolja és sértő rá nézve. Ez annak tükrében is igaz, hogy a felperes közszereplő, így a tűrés kötelezettsége a tevékenységével összefüggő véleményalkotás körében magasabb, azonban ez a tűrés kötelezettség sem terjed ki a hamis tények közlésére és állítására. A valótlan tények nagy nyilvánosság előtti közlésére a véleménynyilvánítás szabadság nem terjed ki, a bizonyíthatóan hamis tények nem állnak alkotmányos védelem alatt. A közélet szereplőitől a közvélemény fokozottan várja a társadalmi normák betartását, így egy közszereplőről ebben a tárgykörben a valótlan tényállítás súlyosabb, mint ha egy közéletben részt nem vevő személyről állítanának ilyet. Amennyiben egy parlamenti párt vezetőjét olyan vád éri egy népszerű médiafelületen, hogy megpróbált eltussolni egy bűncselekmény-gyanús esetet, az kifejezetten alkalmas a személyről a közvéleményben kialakult kép hátrányos megváltoztatására. A felperes eseti döntésekre utalással kifejtette, a jogsértés tényének megállapítása, illetőleg az elégtételadás minimálisan szükséges az elszenvedett jogsérelem reparációja érdekében. A sérelemdíj körében azzal érvelt, hogy a sérelemdíjra jogosultsághoz konkrét hátrány bekövetkeztét nem kell igazolni, egyedüli kifejezett feltétele a személyiségi jogok megsértése. A bírói gyakorlat kimunkálta azt is, hogy ezen anyagi jogi szabály a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti az igényérvényesítőt, tulajdonképp megdönthető vélelmet állítva fel a személyiségi jogsértés miatti hátrány bekövetkezésére (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.246/2023/4.). A felperes bírósági határozatokat felhívva részletesen indokolta, hogy a sérelemdíj funkciójára tekintettel miért szükséges annak alkalmazása jelen perbeli esetben. Az alperes egy olyan hamis állítást tett róla közzé egy népszerű hírportálon, amely nagyon súlyos visszaéléssel vádolta meg a felperest, ez nagy nyilvánosság előtt történt, amely komoly hátrányt jelentett a felperesre nézve, magyarázkodnia kellett politikus társai, választói felé is. Közszereplőknél előfordulhat, hogy egy valótlan és adott esetben sértő közlés nem tenné szükségessé szankció alkalmazását, de ez csak arra az esetre igaz, amennyiben a valótlan és sértő állítások közlőjének a tévedése nem volt szándékos, illetőleg a tények megismerése során a szakmájának szabályai megfelelő magatartást tanúsított, az alperesről azonban ez nem mondható el.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes közszereplő, akinek az éles bírálatokkal és állításokkal szemben fokozottabb tűrés kötelezettsége van. Álláspontja szerint a sérelmezett közlés semmiféle sértő jelleggel nem bír, a felperes megítélését nem csorbítja a társadalom szemében. Amennyiben a bíróság a jogsértést meg is állapítaná, úgy a sérelemdíj alkalmazása jelen esetben indokolatlan, a személyiségi jog megsértésének nem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása (BH2016.241.) A felperes nem bizonyított a perben konkrét nemvagyonai hátrányokat, amelyek indokolnák a sérelemdíj alkalmazását. Az alperes rámutatott arra is, vizsgálni kell a sérelemdíj mértéke szempontjából, hogy melyik személyiségi jog sérült, ugyanis nem azonos súlyú a jóhírnév, a becsület megsértése egy súlyos fizikai sérüléssel vagy családtag elvesztésével. A közéletű témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége körében mértéktartást tanúsít.

Arra az esetre, amennyiben a bíróság a sérelemdíj igényt alaposnak találja, úgy a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérte azzal, hogy a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon határozza meg a bíróság.

[5] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azáltal, hogy az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu portálon 2022. június 14. napján „Elhagyhatja a Pártot a bukott politikus1” címmel megjelent cikkben valótlanul állította, hogy a felperes le akarta beszélni politikus1t egy, a Párt1 pártalapítványánál történt pénzügyi visszaélés miatt feljelentés megtételétől. A keresettel egyezően kötelezte az alperest az elégtételadás körében arra, hogy a felperessel szemben elkövetett jogsértésért való sajnálkozását magánlevélben fejezze ki a felperes részére a rendelkező rész szerinti tartalommal. A törvényszék kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 600.000,- Ft sérelemdíjat, ezen összeg után 2022. június 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, valamint 114.300,- Ft perköltséget. Kötelezte az alperest az állam javára 85.500,- Ft feljegyzett kereseti illeték megfizetésére is.

[6] A törvényszék álláspontja szerint az alperesi közlésnek sértő jellege van a felperesre nézve, hiszen azt az állítást fogalmazza meg a felperesről, hogy egy vélelmezett bűncselekmény eltussolásában vett részt, illetőleg járt közben a párt elnökénél ezen bűncselekmény eltussolása érdekében. A felperesnek, mint közszereplőnek valóban fokozott a tűrési kötelezettsége, a valótlan tényekre és az ezzel kapcsolatos negatív értékítéletre azonban ez nem terjed ki (7/2014. (III. 7.) AB határozat). Az alperes által rögzítettek alkalmasak voltak arra, hogy a felperesről egy negatív kép alakuljon ki: egy átlagos médiafogyasztóban a közlés azt a benyomást kelti, hogy a felperes bűncselekmény eltussolásától sem riad vissza annak érdekében, hogy pártjának hírnevét megóvja. A felperes politikusi hitelességét erodálja a közlés, illetőleg a felperest magyarázkodásra késztette. A jogsértés egyértelműen megállapítható, így a megállapításnak és az elégtételadásnak is helye van. Amint arra a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.235/2020/4. sorszám alatti ítéletében rámutatott, a sérelmet szenvedett fél „megkövetése” olyan erkölcsi elégtétel, amely az ilyen jellegű jogsértések esetén indokolt. A bírói gyakorlat alapján a sérelmet szenvedett fél jogsértés megállapítása esetén alanyi jogon jogosult az elégtételadásra is (Kúria 3/2024. számú jogegységi határozata).

[7] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegszerűsége körében a Kúria Pfv.21.018/2020/5. sorszámú precedensértékű határozatára utalással kifejtette, a korábbi ügyekben született ítéletek, döntések a sérelemdíj összegének meghatározásakor kiindulási alapként szolgálhatnak a bíróságok számára hasonló tényállású ügyekben. Ezeket azonban nem lehet automatikusan alapul venni, mert az egyéni körülmények és az egészségkárosodásból származó hátrányok különbsége az, ami alapot adhat az eltérő mértékű kompenzáció megállapítására. A törvényszék hivatalos tudomású tényként vette figyelembe, hogy a felperes és pártja már több, az alperes által kiadott sajtótermék, illetve általa üzemeltetett honlap ellen indított személyiségi jogok megsértésére alapítottan pert, amelyekben a felperesi sérelemdíj iránti igények 400.000,- és 800.000,- Ft közötti összegben kerültek meghatározásra. A jelen perben érvényesített sérelemdíj mértéke nem eltúlzott. 2022-ben egy komoly társadalmi bázissal rendelkező párt egyik vezetőjéről jelent meg az a valótlan kijelentés, hogy bűncselekményt kíván eltussolni, emiatt magyarázkodásra is kényszerült. A sérelemdíj összege arányban áll az elkövetett jogsértés súlyával, jellegével, a sérelem reparálására megfelelően alkalmas. A korábbi ügyekben megítélt sérelemdíjak kiindulási alapként szolgálnak, azoktól a jelen ügyben követelt összeg sem tér el. A törvényszék a késedelmi kamat tekintetében rögzítette, hogy a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52.§ (2) bekezdése szerint a sérelemdíjra kötelezés feltételeire a kártérítési

felelősség szabályait kell alkalmazni. A kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. Jelen esetben a károsodás 2022. június 14. napján következett be a valótlan és sértő tartalmú állítás közlésével, így ekkor a sérelemdíj is esedékessé vált, a késedelem miatt ezután kamat követelhető. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíjat a jogsértő magatartás tanúsítása kori értékviszonyoknak megfelelően határozta meg.

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú határozat megváltoztatását, elsődlegesen a kereset elutasítását kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme a sérelemdíjra kötelezés mellőzésére irányult, míg harmadlagosan a felperes részére fizetendő sérelemdíj 200.000,- Ft-ra történő mérséklését kérte. Az alperes fenntartotta, megismételte azon álláspontját, hogy a sérelmezett közlés semmiféle sértő jelleggel nem bír. A felperes közszereplő, akit fokozott tűrési kötelezettség terhel. A mérlegelés tárgya az kell, hogy legyen, hogy a felperes politikai értelemben vett jóhírnevében keletkezett-e csorbulás. A személyre vonatkozó objektíven valótlan tényállítást kifejező közlés csak akkor minősül egyben személyiségi jogot sértőnek is, ha az a közmegítélés szerint alkalmas a sértett társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, tehát a bíróságnak objektív zsinórmértéket kell alkalmaznia. Jelen esetben a sérelmezett kijelentések nem minősülnek olyan közlésnek, amely a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolná. Az alperes megismételte azon érvelését, hogy a személyiségi jog megsértésének nem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása. A felperes nem bizonyított a perben olyan konkrét nemvagyoni hátrányokat, amelyek a cikk jogsértőnek állított részei által érték volna. A felperes a köztudomású tényeken felül figyelembe vehető hátrányokat nem jelölt meg és nem igazolt. Az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj rendkívül eltűzött, nem áll összhangban a felperest ért sérelemmel, az alperes felróhatóságával és a bírói gyakorlat szerint hasonló esetekben megítélt marasztalási összegeket is meghaladja. Amennyiben a megállapított jóhírnév sértéssel okozati összefüggésben álló súlyos nemvagyoni következmények, hátrányok nem állapíthatók meg, kiemelkedő összegű sérelemdíj önmagában a jogsértés okán nem ítélt meg (Kúria Pfv.20.527/2023/5.). Teljesen más jellegű sérelemről beszélhetünk a jóhírnév, vagy a becsület megsértése esetén, mint az élet, testi épség, vagy egészség megsértése esetén, amelynek következtében a prevenció-reparáció egyensúlya is másképpen alakul. A felperes által megjelölt mértékű sérelemdíj mellett nem elegendő a köztudomású tények alapján megállapítható sérelemre hivatkozni, a felperesnek igazolnia kellett volna a tényleges hátrányokat is, amelyek őt érték, ezt azonban nem tette meg. A felperes iránti közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentéssel okozott nemvagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogát esetlegesen sértő közlés tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő. Az alperes utalt a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 226. §-át érintő 2023. évi módosítására, amely büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján történő elkövetést. Az idézett rendelkezés nem járhat azzal a következménnyel, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezze. A közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít. A sérelemdíj mértékét a felperes társadalmi megítélésének csorbulása viszonylatából kell vizsgálni. Az alperes kiemelte, hogy a jogsértő vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között a magánjogi büntetés céljából összefüggés nem állítható fel. Az alperes továbbra is kérte, hogy sérelemdíj alkalmazása esetén az ítéltábla annak összegét a jelenkori értékviszonyokhoz igazodóan határozza meg és a késedelmi kamatfizetési kötelezettséget mellőzze.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt arra, hogy az alperesi fellebbezési érvelés megegyezik az ellenkérelemben foglaltakkal, a fellebbezés nem hoz fel olyan érvet, amelyet az elsőfokú bíróság nem bíralt el. Az alperes elmulasztotta kifejtetni, hogy miért állítja az elismerten valótlan tényállításról a sértő jelleg hiányát. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a perben vizsgálandó közlések nem véleménynyilvánítások, hanem tényállítások, amelyek valótlanok és sértők. Az átlagos médiafogyasztóban a közlés azt a benyomást kelti, hogy a bűncselekmény eltussolásától sem riadt vissza a felperes, annak érdekében, hogy megóvja a párt renomóját, így a felperesről, mint politikusról egyértelműen negatív kép rajzolódott ki. Nincs jelentősége annak, hogy közszereplőként köteles-e tűrni a kritikát és a véleménynyilvánítást, mivel a türési kötelezettség nem terjed ki a valótlan tényállításokra, ezek tolerálására a közszereplők sem kötelesek. A valótlan állításokkal szemben a közszereplőt is megilleti a jogvédelem (Győri Ítéltábla Pf.I.20.028/2020/6., Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.445/2020/5.). Amint azt a Kúria Pfv.IV.20.352/2023/5. számú ítéletében kifejtette, a közéleti szereplők nyilatkozatairól tudósító média csak akkor mentesülhet a közzétett tények valóságtartalmának ellenőrzésére vonatkozó kötelezettsége alól, ha az újságíró a más személyek által megfogalmazottakat hünen, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölve, saját értékelés nélkül közvetíti a közvélemény felé és az érintett személy nyilatkozatának teret enged. Ezen mentesülési lehetőség a perbeli esetben nem áll fenn. A felperes a sérelemdíj összegszerűsége körében kifejtette, hogy az alperes kirívó súlyú jogsértést állított róla, a Vármegyei közélet iránt érdeklődő olvasóközönsége által kivétel nélkül ismert, népszerű, nagy olvasottsággal bíró hírportálon. Erre figyelemmel nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a sérelemdíj igény alaptalan volna, de arra sem, hogy az eltűzött lenne. Alacsonyabb összeg esetén nem érvényesülhetne a jogintézmény preventív jellege. Az alperes a legnagyobb hazai média portfólióval rendelkezik, különösen nagy a felelőssége, hogy az általa közölt tartalmak az újságírás elemi szabályainak megfeleljenek. Ezért az alperes az általa elkövetett jogsértésekkel okozott személyiségi jogi sérelemért az átlagosnál magasabb szintű felelősséggel tartozik. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes célzatosan közölt róla hamis tényeket, magatartásának felróhatósága kiemelkedő volt. A sérelemdíj iránti igény alaposágához elegendő pusztán az is, ha a jóhírnevet sértő állítás objektíve alkalmas az érintett megítélésének hátrányos befolyásolására. A hírnévrontás ugyanis nem eredménydeliktum, a megvalósulásához nem szükséges a hátrányos eredménynek, a társadalmi megítélés negatív irányú változásának tényleges bekövetkezése. A felperes a perfelvételi tárgyaláson személyes meghallgatása során is előadta, hogy komoly sérelem érte, amelyet az alperes nem vitatott. A megyebeli párttársaihoz, ismerőseihez is érkeztek az alperesi cikk miatt kérdések, rosszalló megnyilvánulások. Sokan ténylegesen is hitelt adtak a leírtaknak. Mindemellett a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése is elfogadható (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.809/2020/4.). A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti az igényérvényesítőt, megdönthető vélelmet állítva fel a személyiségi jogsértés miatti hátrány bekövetkezésére. A perben az alperes sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nemvagyoni hátránynak, sem a felróhatóságnak a hiányát nem igazolta, azt meg sem kísérelte. Nemvagyoni sérelem megmutatkozhat az egyén társadalmi életben bekövetkező, akár időleges negatív változásában is. Köztudomású tény az, hogy az érintett emberi tisztességét és politikusi hitelességét egyaránt csorbító hamis tényállítások miatt magyarázkodási kényszer és ehhez kapcsolódóan szégyenérzet alakult ki az érintettben (Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.005/2023/4.).

[10] A 600.000,- Ft-os sérelemdíjat összevetni az élet és testi épség sérelme esetén alkalmazott sérelemdíjakkal, azzal érvelni, hogy az alkalmazott sérelemdíj összege

indokolatlanul magas és túlzott nyereséghez jutott a felperes, súlyos aránytévesztés az alperes részéről. A törvényszék által alkalmazott sérelemdíj kifejezetten mértéktartó és igazodik a bírói gyakorlatban hasonló jellegű jogsértések jogkövetkezményeként kiszabott összegekhez is. A felperes az alperes által hivatkozott Btk. módosítás kapcsán kifejtette, annak, miszerint megállapítható-e jelen perben a sérelmezett közlés kapcsán egy másik jogág keretei között elhelyezett tényállás megvalósulása, azt a másik jogterület normarendszere szankcionálja-e, semmi jelentősége nincs abból a szempontból, hogy az adott cselekményt hogyan értékeli a polgári jog. A sérelemdíj magánjogi büntető funkciójának érvényesülése szempontjából közömbös, hogy az adott magatartás megvalósít-e valamely büntetőjogi törvényi tényállást. A sérelemdíj mértékéről szóló döntés során a magánjogi büntetésfunkció érvényesülése érdekében számításba vehető az is, hogy az alperes profitorientált gazdálkodó szervezetként az elmúlt időszakban jelentős eredményt ért el (Győri Ítéltábla Pf.I.20.002/2026/4.). A jogsértés tárgyi súlyát és a felróhatóság mértékét növeli, ha arra szándékosan, üzleti felhasználás vagy haszonszerzés céljából került sor, nagyszámú internetes sajtóterméket működtető médiaholding alperessel szemben a kis összegű sérelemdíjnak nincsen semmilyen szankciós, illetve elégtételt adó hatása (Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.296/2022/5., 7.Pf.20.748/2021/4.). Az évente több milliárdos adózás utáni eredményt elkönyvelő alperes esetében a széles nyilvánosság előtt elkövetett jogsértés miatt megítélt 600.000,-Ft sérelemdíj egyáltalán nem eltúlzott. Az alperes a rendelkezésére álló médiafelületet a felperes lejáratására használta fel, szándékosan, súlyosan felróhatóan járt el, melyeket értékelni kell a sérelemdíj meghatározásakor. Arra az esetre, ha az ítéltábla a sérelemdíj összegét alacsonyabb összegben határozná meg, a felperes utalt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (3) bekezdésének alkalmazhatóságára, a perköltség viselése körében. A késedelmi kamat tekintetében azzal érvelt, hogy a sérelemdíj iránti igény pénzbeli igény, arra a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésének a rendelkezései is alkalmazandók, erre irányuló kereseti kérelem mellett nem mellőzhető a késedelmi kamat megfizetésére való kötelezés. A sérelemdíj mértékének az ítélelhozatal időpontjában fennállt értékviszonyok szerinti meghatározása a bíróság számára csak lehetőség, a Ptk. 6:534. § (1) bekezdésében megfogalmazott szabály a sértett védelmét szolgálja. A sérelemdíj elsőfokú ítéletben meghatározott összegénél alacsonyabb összegben történő meghatározása ilyen mérvű jogsértésnél és ilyen fokú felróhatóság mellett kiüresítené teljesen a sérelemdíj jogintézményét.

[11] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az nem alapos.

[12] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból érdemben helyesen következtetett arra, hogy a per tárgyát képező cikk valótlan tényállításnak minősülő sérelmezett része a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát megsértette. Helyesen határozott a személyiségi jogsértés Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a), és c) pontja szerinti, felróhatóságtól független szankcióinak, valamint a sérelemdíjnak az alkalmazhatóságáról és helyes indokok mentén találta összegaszerűségében is megalapozottnak a felperes sérelemdíj igényét. Az ítéltábla sem az elsődleges, sem a másodlagos, sem a harmadlagos fellebbezési kérelem alapján nem látott okot az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

[13] Az alperes fellebbezésében is alaptalanul vonta kétségbe a felperest bűncselekmény eltussolásával vádoló tényállítás sértő jellegét, az elsőfokú bíróság a jóhírnév megsértése konjunktív feltételei fennálltát, a valótlan tényállítás sértő jellegét helyesen állapította meg.

[14] A személyre vonatkozó, objektíve valótlan tényállítást kifejező közlés csak akkor minősül jogsértésnek, ha a közmegítélés szerint a tényállítás alkalmas arra, hogy a sértett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Az elbírálás szempontja tehát nem a sértett érzékenysége, hanem a közfelfogás. Ugyanakkor a hírnévrontás nem „eredmény-déliktum”, azaz megvalósulásához nincs szükség arra, hogy a hátrányos eredmény, a sértheti társadalmi megítélésének negatív változása ténylegesen be is következzen, elég, ha arra objektíve alkalmas a hírnévrontó valótlan közlés (Nagykommentár a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényhez).

[15] Mindenkinek - így a közéleti szereplőnek is - joga van ahhoz, hogy világnézetét, politikai beállítottságát, a társadalom tagjainak egyes cselekedeteihez való viszonyulását maga határozza meg. Ha valakit a személyiségétől idegen nézetek képviselőinek támogatójaként, szimpatizánsaként állítanak be, vagy egy szervezet vezetőjét a szervezet által képviselt, hangoztatott célkitűzésekkel, eszmeiséggel ellentétes cselekedetek elkövetőjének, az identitásának nem jelentéktelen sérelmével jár. Hatványozottan jelentkezik ezen sérelem közéleti szereplők esetén, ha az állított valótlan tények a hitelességük megkérdőjelezésre alkalmasak, mert azok az általuk képviselt értékekkel nem összeegyeztethetők.

[16] Egy bűncselekmény következményeit elhárítani -eltussolni - kívánó aktív magatartás vagy mulasztás erkölcsileg súlyosan elítélendő. Amennyiben egy párt vezető politikust hozzák összefüggésbe ilyen cselekedettel, akkor az még jobban felkelti a közvélemény figyelmét. Arra vonatkozó valótlan tényállítás, hogy egy párt vezető politikusa hogyan viszonyul egy esetleges bűncselekményhez, alkalmas arra, hogy a vezető társadalmi megítélését rontsa.

[17] A felperes a Párt1 egyik vezetője. Ezen politikai tömörülés „rendpártiként” hirdeti magát, szorgalmazza a törvénysértések, így a pénzügyi visszaélések elleni fellépést is. A perbeli cikk a felperest lényegében egy vagyon elleni bűncselekmény bűnpártolójaként tüntette fel, aki azon munkálkodott, hogy a felmerült hűtlen kezelés következmények nélkül maradjon. Ez pedig alkalmas volt a felperes erkölcsi, társadalmi megítélésének, politikusi minőségének negatív befolyásolására, még akkor is, ha a felperes, illetve párttársai nem kényszerültek volna magyarázkodásra.

[18] A tényállítások valóságtartalmát az alperes nem bizonyította, e körben bizonyítást fel sem ajánlott. Arra hivatkozott, hogy a közszereplő felperes az „élesebb” állításokat is tűrni köteles. Ez az álláspont azonban téves, mivel a közszereplő tűrési kötelezettsége a Ptk. 2:44. §-a alapján csak a közügyek szabad vitatásához fűződő véleménynyilvánítást illetően áll fenn. A közéleti szereplőket megillető, lefelé modulált személyiségjog-védelem indoka a kommunikációs jogok „anyajogának” tekinthető véleménynyilvánítás szabadsága és a közszereplő személyiségi jogának konkurálásából fakadó helyzet feloldása. A korábbi jogi szabályozásban tételesen nem szereplő fokozott tűrési kötelezettség a 37/1992 (VI.10.) Ab határozatból, a 36/1994 (VI.24.) Ab határozatból, az 57/2001 (XII.5.) Ab határozatból, a 165/2011 (XII. 20.) Ab határozatból következően csak a vélemény-nyilvánítással összefüggésben áll fenn. A közszereplők tágabb bírálhatósága sem eredményezheti azt, hogy a közszereplőre vonatkozó, valós alapot nélkülöző tényállítások közzététele, híresztelése megengedett legyen. A valótlan és hátrányos megítélés kiváltására alkalmas tényállítás esetén a közszereplő a nem közszereplővel azonos felételek mellett jogosult személyiségi

jogvédelemre. A véleménynyilvánítás szabadsága közszereplők esetén sem terjed ki a tudatosan valótlan tényállításokra, vagy csúsztatásokra. (BDT.2024.4779.).

[19] Az elsőfokú bíróság helyes álláspontot foglalt el az elégtételadás, mint objektív szankció indokoltságát illetően is, helyesen idézte e körben az irányadó bírói gyakorlatot. Személyhez fűződő jog (személyiségi jog) megsértésének megállapítása esetén a jogsértő természetes személy és a jogi személy elégtételadásként kötelezhető olyan nyilatkozat megtételére, amelyben bocsánatkérését, sajnálkozását fejezi ki [Kúria 3/2024. JEH (Jpe.III.60.051/2023/11. szám)]. Az elégtételadás keretében a sérelmet szenvedett személy erkölcsi jóvátételt, általában olyan tartalmú nyilatkozat közzétételét kérheti, amely a jogsértés megtörténtét tudatosítja azzal a személyi körrel, amely előtt a sérelem érte (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.531/2008.).

[20] A sérelemdíj indokoltságára, alkalmazhatóságára határozatában nem tért ki az elsőfokú bíróság, kizárólag a sérelemdíj összegszerűségét indokolta, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolását az alábbiakkal egészíti ki.

[21] Jelen esetben a valótlan tényállítás alkalmas volt a felperes erkölcsi szempontú, egyben politikusi megítélésének lerontására is. A bizonyítást illetően az ítéltábla nem osztja a felperes Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.246/2023/4. számú határozatán alapuló azon álláspontját, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése, mint anyagi jogi szabály tulajdonképpen alperes által megdönthető vélelmet állít fel a személyiségi jogsértés miatti hátrány bekövetkezésére. A Kúria több határozatában kifejtette ezzel ellentétes álláspontját. Eszerint a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. A sérelemdíj megítéléséhez elengedhetetlenül szükséges az, hogy a sértett oldalán a megállapított személyiségi jogsértéssel összefüggésben érdemben értékelhető nem vagyoni hátrány legyen kimutatható. A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint csupán eljárásjogi szempontból rendelkezik úgy, hogy a hátrányok tekintetében külön bizonyítás nem szükséges (Kúria Pfv. 21.133/2023/2., Pfv. 20.348/2023/5.). Nem vélelemről van tehát szó, hanem a sérelemdíj alkalmazása körében követendő speciális bizonyítási szabályról.

[22] Mindemellett azonban köztudomású hátránként értékelendő, milyen negatív hatása van annak, ha egy párt vezető politikusát széles nyilvánosság előtt bűncselekmény eltussolójának, bűnpártolónak állítanak be. Az alperes alaptalanul hivatkozott a nemvagyoni hátrány bizonyítatlanságára. A köztudomású hátrány is megalapozza a sérelemdíj alkalmazását, a köztudomású hátrányokat a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése értelmében bizonyítani nem kell. A jogsértés súlya és jellege folytán köztudomású tények alapján is megállapítható a kereset szerinti sérelemdíjat megalapozó nemvagyoni hátrány. Ezért nem volt köteles a felperes a fellebbezésben hiányolt többlettényállás bizonyítására. A jogsértéssel összefüggésben az alperes az, aki meg sem próbálta igazolni a nemvagyoni hátrány hiányát, erre helyesen utalt a felperes.

[23] A konkrét esetben a sérelemdíj alkalmazását a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójának érvényre jutása is indokolja, ahogyan erre a felperes a keresetlevélben is hivatkozott. Az alperes bűncselekmény következményeinek elhárításával, akadályozásával

hozta összefüggésbe a felperest és ahogyan arra az elsőfokú bíróság is utalt, az alperes több általa kiadott sajtótermékben, általa üzemeltetett honlapon elkövetett jogsértés miatt került már marasztalásra. A preventív funkció hangsúlyos az alperesnek a média világában betöltött szerepe miatt is. A magánjogi büntetés funkció érvényesülése érdekében számításba vehető az is, hogy az alperes, mint profitorientált gazdálkodó szervezet az elmúlt időszakban jelentős eredményt ért el (Győri Ítéltábla Pf.I.20.002/2026/4.).

[24] A sérelemdíj mértéke nem eltúlzott, az arányban áll a jogsértés jellegével, az alperes felróhatóságának mértékével és a felperest ért nemvagyonai hátránnyal. Súlyos megítélés alá esik, ha valaki, különösen vezető politikus egy bűncselekmény felderítését, illetve annak hátrányos következményeit elhárítani igyekszik. A felperes pártpolitikai identitásától idegen, hitelességét is megkérdőjelező cselekménnyel hozták összefüggésbe a személyét. Az alperesi hírportál úgy teremtett széles nyilvánosságot ezen valótlán tényállítás elterjedéséhez, hogy a vitatott információ valóságtartalmát nem ellenőrizte. A felróhatósága körében értékelendő az is, hogy e magatartása során megsértette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) alapvető előírásait. Az Smtv. 10. §-a szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről. Az Smtv. 4 § (3) bekezdése értelmében a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével.

[25] A sérelemdíj összegének mérlegeléssel történő meghatározása során figyelembe vehetők a sérelemdíj fizetésére kötelezett vagyoni viszonyai is (BH 2019.268.). A nagyszámú sajtóterméket megjelentető, a hazai sajtóvilágban meghatározó jelentőségű, mérlegeredményei szerint jelentős gazdasági potenciával bíró alperessel szemben az elsőfokú bíróság által megítélnél kisebb összegű sérelemdíjnak nem lenne valós szankciós elégtételt adó, illetve visszatartó erővel (preventív funkcióval) bíró hatása. Az alperes által hivatkozott élethez, testi épséghez, egészséghez való jogot sértő cselekmények, a maradandó fogyatékoság, az életvitelt tartósan befolyásoló hátrányok esetén a bíróságok több millió, több tízmillió forint összegű sérelemdíjat alkalmaznak, amelyek nem vethetők össze a jóhírnév sérelme miatt jelen ügyben alkalmazott sérelemdíj összecszerűségével.

[26] Minden alap nélkül hivatkozott az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróságnak az elbíráláskori ár- és értékviszonyokat kellett volna figyelembe vennie és erre tekintettel a késedelmi kamatban történő marasztalása jogsértő. Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a sérelemdíj esedékessége körében a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése alapján a Ptk. 6:532.§-a szerinti rendelkezést. A Ptk. 6:534. §-ában foglaltak a károsult (a személyiségi jogaiban sérelmet szenvedett személy) védelmét szolgálják, emiatt az elbíráláskor ár- és értékviszonyok alkalmazásának elmaradását a jogsértő nem kifogásolhatja (BH2023.158.).

[27] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján, az indokolás kiegészítésével, helybenhagyta.

[28] Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján másodfokú perköltségét viselni köteles. Mindemellett a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes által Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított másodfokú perköltség megfizetésére. Az

ítélőtábla a felperes jogi képviselőjének munkadíját a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, (4) bekezdése szerint a felszámítottal egyezően állapította meg, figyelemmel a Pp. 342.§ (1) bekezdésére is. Az elsőfokú döntést teljes egészében támadó fellebbezésre figyelemmel a másodfokú perérték 1.800.000,- Ft (egy személyiségi jog megsértésének megállapítása, elégtételadás, sérelemdíj: 3x 600.000,- Ft), a feljegyzett fellebbezési illeték 144.000,- Ft [Itv. 46.§ (1) bekezdés], amelyet a pervesztes alperes köteles megfizetni az állam javára a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján.

Győr, 2026. május 21.

dr. Szalay Róbert sk.

dr. Konarik Attila sk.

dr. Mészáros Zsolt sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró